

Zahraníční stáž v Namibii – Keetmanshopu

20.leden – 20.duben 2011

Markéta Kolářová (RPN) a Kateřina Joudalová (RPB)

Základní informace před odjezdem

Před odjezdem je nutné zařídit pár věcí, bez kterých by nebylo možné odcestovat. Jde o vízum, pojištění, očkování a letenky.

Vízum si můžete zařídit samostatně na namibijské ambasádě ve Vídni. Udělají ho do několika dnů, nebo i za určitých podmínek na počkání, ale jednodušší je, si vízum nechat zařídit například ve Student Agency za minimální poplatek. Veškeré doklady, které budete potřebovat doložit k žádosti, najdete na stránkách ambasády.

Co se týká očkování, povinné není žádné, ani proti žluté zimnici, jak se píše v některých předchozích zprávách. Toto očkování je povinné pouze pro cestující přijíždějící ze států, kde se toto onemocnění vyskytuje. Já jsem ho neměla a žádný problém s tím nebyl, ale nemůžu říct na sto procent, že by to tak bylo v každé situaci. Jinak jsou další doporučená očkování, rozhodně bych nepodcenila očkování proti vzteklině – v Keetmanshoopu bylo mnoho volně pobíhajících psů. Samozřejmě vám v každém očkovacím centru poradí. Malárie na jihu Namibie není, ale pro případ cestování je dobré mít u sebe antimalarika. Dají se koupit u nás i v Namibii.

Zdravotní pojištění a pojištění odpovědnosti za škodu je možné samozřejmě zařídit u různých pojišťoven a do různé výše plnění. Toto je na uvážení každého zvlášť. Jen bych asi uvažovala o pojištění zavazadel, přece jen cesta je to dlouhá a může se stát cokoli. Také počítejte, že cena bude vyšší, než u pojištění po Evropě.

Letenky se dají koupit u různých společností za různé peníze. Je dobré hodně pátrat po internetu a čím dříve, tím levněji vás to vyjde. My jsme zvolili let přímo z Ruzyně s přestupem ve Frankfurtu a Johannesburgu. Bylo příjemné, nemuset se nikam dopravovat autobusem a i časově to vycházelo celkem dobře.

Na místě

Po přiletu do Windhoeku na nás čekalo auto s řidičem z Ministry of Health and Social Services, které nás zavezlo do Keetmans před naší ubytovnu. Je dobré, si ještě na letišti ve směnárně rozměnit nějaké Namibijské dolary. Je celkem jedno, jestli si přivezete Eura, nebo americké dolary. Jinak placení kartou je možné v pár větších obchodech v Keetmanshoopu, jen někdy mají rozbité turnikety, takže je dobré mít u sebe i hotovost.

Ubytování je přímo v areálu nemocnice. Každá jsme měla pro sebe svůj pokoj s umyvadlem, WC a sprchou. Společná pak byla kuchyňka se základním vybavením jako je nádobí, lednice a sporák. Voda byla pitná a nikdy se nám nestalo, že by netekla. Moskytiéry se v Keetmans běžně nepoužívají, ale my jsme si je přivezly a byly jsme rády, že je máme. Přece jen spánek byl pak klidnější.

Na nákupy jsme chodily většinou pěšky (cca 45 min) do centra města. Koupit se dalo téměř všechno, ale co se týče potravin, jsou dražší než v ČR. Hodně jsme si vařily, protože na ulici se hotové jídlo téměř koupit nedá. Z města jsme pak většinou jezdily taxíkem, protože nebyla jiná možnost dopravy.

Práce

Do práce jsme chodily každý den přibližně na 8 hodin. Víkendy byly volné, ale my jsme občas pracovaly i pár hodin o víkendu, abychom měly více volna na cestování. Měly jsme nárok na týden dovolené, ale mohly jsme si druhý týden napracovat. Nejvíce času jsme strávily v Karas Huisen Craft (KHC), ruční dílna, která zaměstnává HIV+ ženy. V době našeho pobytu bylo součástí tohoto centra i Namibian People in Need, takže jsme pracovaly i pro tuto organizaci. Jednalo se o sociální práci (poradenství, psaní životopisů, vyřizování dokladů, doprovod k lékaři atd.), ale i o práci ostatní (fundraising, marketing, administrativa atd.) Také jsme pravidelně docházely do nemocnice na dětské oddělení, kde jsme pro děti vymýšlely volnočasové aktivity.

Cestování

Během našeho tříměsíčního pobytu jsme měly možnost podívat se do Lüderitzu, přímořského městečka na západě Namibie, dále do Sossusvlei, kde jsme se prošly po oranžových dunách a viděly mrtvé jezero uprostřed pouště a krásnou oázu, také jsme vyrazily do Fisch River Canyonu, druhého největšího kaňonu na světě a v neposlední řadě jsme si prohlédly během pár dní Windhoek a navštívily rezervaci s divokými zvířaty. Pár kilometrů od Keetmans je také gepardí farma, kde vás nechají si kočičku i pohladit ☺

Pro cestování je téměř nezbytné auto, které se dá půjčit ve Windhoeku, ale je to dost drahé. Uvažovaly jsme i o cestování vlakem, ale i tak by bylo auto potřebné, protože některá zajímavá místa jsou vzdálená i několik desítek kilometrů od města s vlakovým nádražím. My jsme si auto nepůjčily a každý výlet jsme naplánovaly s někým, kdo měl auto k dispozici. Byla to varianta příjemná a levná.

Markéta Kolářová – ledazeby@seznam.cz

Kateřina Joudalová - k.joudalova@gmail.com